

[Kirsten Madsen]

rer man, at det skal vurderes, på hvilke måder informations- og kontaktsvirksomhed kan drives mest hensigtsmæssigt i Bruxelles, f.eks. via Nordisk Informationskontor, og jeg spørger så: Ud fra hvilke synspunkter skal det være mest hensigtsmæssigt?

Medlem af Nordisk Råds Økonomiske Udvalg, Carl I. Hagen fra Fremskridtspartiet i Norge, har dog en reservation; han anbefaler bl.a. Nordisk Råd at vedtage, at Nordisk Råds virksomhed afvikles inden 1996, og det synspunkt kan Fremskridtspartiet i Danmark tilslutte sig.

Vi skal derfor anbefale, at man på det skarpeste tager afstand fra beslutningsforslag nr. B 66.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 110 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 6 (FP).

Formanden:

Dette vil blive meddelt ministeren for nordisk samarbejde og Østersøspørgsmål og Nordisk Råds Danske Delegation.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Udskydelse af revisionsbestemmelse m.v. vedrørende igangsætningsydelse).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 11/12 92. Første behandling 12/1 93. Betænkning 25/2 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Udbetaling af pension til beboere i plejehjem m.v.).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 11/12 92. Første behandling 12/1 93. Betænkning 25/2 93. Ændringsforslag nr. 1-3 af 9/3 93 uden for betænkningen af socialministeren).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 3 ændringsforslag af socialministeren.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pia Christmas-Møller (KF):

Socialministeren har uden for betænkningen stillet ændringsforslag bl.a. om, at statens kompensation til kommunerne skal nedsættes fra 730 kr. månedlig til 380 kr. månedlig i forbindelse med direkte udbetaling af pension til ældre medborgere på plejehjem.

Vi er meget forbløffede over dette ændringsforslag, og jeg skal derfor på vegne af Det Konservative Folkeparti, Venstre, SF og Fremskridtspartiet bede socialministeren om at redegøre for baggrunden for dette ændringsforslag, inden vi går videre i behandlingen af ændringsforslagene.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er klart, at jeg ville også for god ordens skyld knytte nogle bemærkninger til det ændringsforslag, jeg har stillet til lovforslaget om udbetaling af pension til beboere på plejehjem, som vi behandler her.

Jeg kan sige til indledning, at grunden til fremsættelsen af ændringsforslaget er, at det oprindelige lovforslag – der blev fremsat af den tidligere socialminister Else Winther Andersen – beklageligvis bygger på nogle banale rent regnetekniske fejl. Disse fejl betyder, at det beløb, der optræder i lovforslaget, ikke er korrekt, hvis man vil opfylde forslagets målsætning, nemlig at kommunerne skal holdes skadesløse ved en forlængelse af den eksisterende ordning.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, skal der i forbindelse med forlængelsen af den midlertidige ordning nedsættes en arbejdsgruppe, som skal undersøge sagen og stille forslag til en permanent pensionsudbetalingsordning for beboere på plejehjem af § 79- og § 112-kategorien. Gruppens arbejde skal således danne grundlag for det lovforslag om en permanent pensionsudbetalingsordning for de forskellige institutionstyper, som jeg agter at fremsætte i begyndelsen af næste folketingsamling.

I sommeren 1992 blev der indsamlet datamateriale fra de kommuner og plejehjem, der dengang var med i den midlertidige ordning. Til brug for arbejdet i arbejdsgruppen er der gennemført en række alternative beregninger på dette datamateriale, og i forbindelse med de alternative beregninger har Socialministeriets embedsmænd udarbejdet beregninger for forskellige pensionisttyper til brug for arbejdsgruppen, og desuden er der gennemført beregningsmæssige analyser over virkningen på de enkelte beløb, der indgår i opgørelsen af de forskellige variationer af ordningen.

Disse analyser har imidlertid vist, at der måtte være fejl i enten datamaterialet eller beregningssystemerne. Embedsmændene har derfor gennemgået samtlige beregningsformler og har her igen afsløret nogle beregningstekniske fejl, der desværre også får betydning for de oprindelige økonomiske beregninger i lovforslag nr. L 154.

Som det fremgår af bemærkningerne til dette ændringsforslag, er der ikke sket nogen væ-

sentlig ændring af de samlede økonomiske vilkår for plejehjemsbeboerne som følge af korrektionerne, hvorimod der er sket nogle meget væsentlige forskydninger i finansieringsfordelingen på de enkelte offentlige myndigheder. Der er derfor ikke længere grundlag for en så kraftig forhøjelse af kompensationsbeløbet til dækning af de kommunale merudgifter, som det oprindeligt blev foreslået i lovforslag nr. L 154, hvorfor det har været nødvendigt at stille dette ændringsforslag.

Derfor vil jeg også godt understrege her til sidst, at det nu foreslåede kompensationsbeløb på 380 kr. om måneden pr. beboer ikke indebærer nogen realitetsændring. Statens kompensationsbeløb vil fortsat dække de merudgifter, som kommunerne har som følge af den midlertidige ordning om pensionsudbetalinger. Der er altså ikke tale om nogen realitetsændring, men jeg beklager selvfølgelig regnefejlen i det oprindelige lovforslag.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal selvfølgelig takke for ministerens besvarelse, men jeg må sige, at jeg føler ikke, at vi har fået et tilstrækkeligt overblik til at kunne vurdere ændringsforslaget, og derfor må vi bede om, at lovforslaget går tilbage til udvalget, inden vi tager stilling til ændringsforslaget.

Det er jo en temmelig betragtelig ændring, der lægges op til, og vi vil nødig risikere, at kommunerne efterfølgende vil kunne hævde, at compensationen ikke er tilstrækkelig, så de er nødt til at ændre deres holdning til pensionsudbetaling på plejehjemmene. Det ville vi være meget kede af, og derfor vil vi gerne være helt sikre på, at beregningsgrundlaget er i orden.

Vi har tidligere konstateret, at Socialministeriet har præsteret forkerte beregninger på dette område, og det vil vi nødig have gentaget. Så derfor beder vi om, at sagen går tilbage til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 uden for betænkningen, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage på baggrund af betænkning nr. 1242 »Landdistrikterne – ændrede vilkår« for at skabe muligheder for ny økonomisk aktivitet i landdistrikterne samtidig med, at den folkelige og kulturelle aktivitet sikres?»

Af Ivar Hansen (V) og Engell (KF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 9/2 93. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/2 93).

Formanden:

Ordføreren for forespørgerne, hr. Anders Mølgaard, har ordet for begrundelse, og så må jeg bede om ro i salen.

Begrundelse

Anders Mølgaard (V):

Hver fjerde dansker bor i en landsby eller i et landdistrikt, og det er nogenlunde lige så mange som befolkningen i hele Storkøbenhavn. Ud af disse ca. 1,2 millioner mennesker bor ca. 800.000 i rene landdistrikter, og det er derfor vigtigt at starte med at præcisere, at en endog meget stor gruppe danskeres dagligdag er berørt af de problemstillinger, vi skal drøfte her i Folketinget i dag.

Som det er de fleste bekendt, har vi i efterkrigstiden oplevet et markant dyk i folketallet i landdistrikterne, men midt i denne triste udviklingstendens er der dog grund til at glæde sig over, at befolkningstallet i landdistrikterne har været næsten intakt de sidste 10 år. Men efter 10-15 år med relativt rimelige udviklingsforhold tyder meget desværre nu på, at landdistrikterne står over for en meget alvorlig og markant risiko for tilbagegang i 1990'erne.

Et sammenfald af en række negative faktorer hænger som sorte skyer over dagligdagen i landdistrikterne. En væsentlig del af landdistrikternes erhvervsmæssige rygrad, nemlig landbruget, er økonomisk hårdt presset, og der er grund til at frygte et yderligere pres som følge af en kommende GATT-aftale. Også braklægningen kan få markante konsekvenser, bl.a. fordi kreditforeninger og pengeinstitutter bliver stadig mere restriktive over for engagementer i landsbyer og landdistrikter, specielt nye tiltag. Medierne har i de sidste måneder svirret med trusler om indgreb mod befodringsfradrag, private brønde og vandværker og private septiktanke samt planer om øgede benzin- og vandafgifter. Snærende planlove spænder ben for mange fornuftige initiativer. Vi oplever en stadig stigende koncentration af dagligvarehandel, og mange landsbybutikker bliver tvunget til at lukke. Vi oplever en centraliseringsbølge inden for den private service, bl.a. i form af nedlæggelse af pengeinstitutter, maskinhandlere osv. Mange små hjemmemarkedsorienterede småindustrier og håndværksvirksomheder er hårdt ramt af den økonomiske lavkonjunktur, og netop disse virksomheder er forholdsvis stærkt repræsenteret i landdistrikterne.

Set i lyset af disse udviklingstendenser var det både nødvendigt og påkrævet, at den daværende regering i april 1991 nedsatte et tværministerielt udvalg med den primære opgave at skitsere nogle konkrete løsningsforslag for at stimulere udviklingen i landdistrikterne. Som bekendt barslede det tværministerielle udvalg lige før jul 1992 med en gedigen betænkning, som Folketinget nu har fået i hænde. Betænkningen rummer en række positive og offensive elementer, og på den baggrund finder jeg det såre naturligt at spørge statsministeren i den nye regering, hvilke initiativer regeringen agter at tage på baggrund af betænkningen.

Vi ved alle her i Folketinget, at den økonomiske aktivitet og livskvalitet ikke alene afhænger af Folketingets og regeringens dispositioner; men vi må i lyset af de tidligere skitserede perspektiver vedkende vort store medansvar for levevilkårene i landdistrikterne, og derfor finder jeg denne forespørgselsdebat meget påkrævet.